

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೇ? ಎಂಬುದೇನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸದ ಇತಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೋತೆಗೆ ತಾನು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು.

ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಮಳೆಯ ಹನಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ ಆತ ಹೇಳಿದ.

‘ಹ್ಯಾ...’

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಹಿಸಿದರು.

‘ಪುರಾಂತ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಹಡಗು ಬರುತ್ತೋ ಆಗ ಅದರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೀಳುವ ನಿರು ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯಹತ್ತುತ್ತದೆ’ ಅತಿಥಿ ಹೇಳಿದ.

‘ಯಾಕೇ?’

‘ಬಹುಶಃ ಪ್ರೋಸ್ ಪ್ರೋರೆಸಂಸ್ ಕಾರಣವಿರಚಿತು. ನೀವು ಯಾವತ್ತೂ ನೋಡಿಲ್ಲವೇ?’

‘ಇಲ್ಲ...’

‘ಅವಕಾಶ ದೊರೆತರೆ ನೋಡುವಿರಂತೆ.’

‘ನೀವು ತುಂಬಾ ತಿರುಗಿದ್ದಿರಾ? ಆಕೆ ಹೊಂಚ ಈಷ್ಟೆಯಿಂದೆಂಬಂತೆ ಕೇಳಿದಳು...’

‘ತುಂಬ, ತುಂಬ’ ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆತ ನಗುತ್ತಿಲ್ದು.

‘ಯಾವ ಜಾಗ ಎಲ್ಲಕ್ಕಂತಹ ಹೆಚ್ಚು ಪಸಂದ್ ಅನಿಸಿತು?’

‘ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಅನಿಸಿತೇಂ...’ ಆತ ಕೆಸಿವಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ನಕ್ಕ. ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಸ್ವೀಕಾರಭಾವದಿಂದ ತಲೆಯಲ್ಲಾ ದಿಂಡಳು.

ಅವಳು ನೋಡಿದಳು ಕಾಫಿ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ವೇಟರ್ ಬಿಲ್ ತರುತ್ತಿದ್ದ. ಹೊರಗೆ ಮಳೆ ನಿಂತಿತ್ತು... ಮಬ್ಬ ಸಹ ಹರಿಯತ್ತೊಡಿತ್ತು. ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಜಡಿಮಳೆ ಹೊಯ್ದುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂಕೀರ್ತ ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಈಗ ಮಬ್ಬ ಹರಿಯತ್ತೇ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಸೂರ್ಯ ಹೊರಬುತ್ತಾನೆ.

ಬಿಲ್ ಬಂದೊಡನೆ ಆಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು ಮತ್ತು

